

אן סופי קרדינל, עולה מקנדה, יצאה השבוע לקניה, בראש קבוצת מתנדבים המקימה מרפאה מיוחדת בכפר לילדים יתומים

איך נולדה הפעילות שלך?

"ידיד שלי, סטיב ארג'נט מאנגליה, שהיה פעיל חברתי בעמותות רבות, החליט להקים עמותה שתקדיש מאה אחוז מהכספים שהיא מקבלת מהציבור לפעילות שלה, בלי להפריש כספים לצורכי ניהול או משכורות, במילים אחרות: הכול נעשה בהתנדבות מלאה. הוא הקים את קרן היתומים אורפאנד (www.orphfund.org), המזקמת ילדי רחוב ויתומים במדינות העולם השלישי. כששמעתי עליה התלהבתי וחשבת שאני חייבת להצטרף. מאוחר יותר אני ובעלי, זיו גן אור, הקמנו את הסניף הישראלי של העמותה".

מה שאוחר שאת בעצם מחמנת את הפעילות שלך מכיסך?

"כמו כל המתנדבים בארגון, אנחנו משלמים לבד על החיטונים, קונים כרטיסי טיסה, מממנים את האוטובוסים שמובילים אותנו לכפרים האלה. זאת מחויבות גדולה מאוד אבל רואים תוצאות בשטח וזה מספק מאוד".

כמי בעצם אתם הטפלים?

"העמותה מתרכזת בטיפול בילדים שהיים ברחוב, חסרי בית ויתומים במדינות העניות ביותר בעולם. מאחר שבמקומות האלה יש גם הרבה מחלות כמו איידס ומלריה, ויש לא מעט אלמנות – שהן ציבור חסר זכויות שבדרך כלל גם מורחק מהקהילה – אנחנו עוזרים שם גם לנשים. אנחנו מגייסים אותן לעבור דה פרויקטים שלנו, הן משמשות מטפלות לילדים או מבשלות בכפרים שלנו, וכך מקבלות אפשרות לחיות בכבוד".

גם בעלך שותף בפעילות.

"הכרנו באוטובוס בווייטנאם. הגעתי לשם אחרי שסיימנו להקים בית ספר למאיתיים יתומים בקמבודיה. לידי היה מקום פנוי. התחלנו את הנסיעה כשני זרים, בני דתות שונות, לאומים שונים ותחומי עניין שונים. אני מקנדה, למדתי תולדות האמנות ותרבות מצרפתית, והוא ישראלי שלמד רפואה. הוא התעניין בפרויקטים שלנו, ולאט לאט התאהבנו. התחתנו בשנה שעברה בקנדה ואז באתי איתו לחיות פה".

איפה כבר הספקתם להתנדב?

"בסיירה לאון, המדינה הכי ענייה על פני כדור הארץ, שמצב הילדים בה נורא, הם ממש מתיים ברחובות. הקמנו בית יתומים והיה לנו מקום רק ל-92 ילדים מתוך יותר מ-400 שנוקקו לעזרה, וזה היה נורא קשה, כמו לשחק את אלוהים. המלחמה השאירה שם ילדים בטראומה קשה, שהיים בשוק ברחוב ומתפרנסים מזנות".

מה קורה להם אחרי שאתם עוזבים?

"אנחנו משאירים אחרינו אנשים מקומיים שאפשר לסמוך עליהם, שממשיכים לנהל את הפרויקטים האלה. חשוב שהעזרה לילדים תבוא מהקהילה ולא רק מלבנים עשירים שבאים לחודשיחודשיים ונעלמים".

ממה את בעצם מתפרנסת?

"אני עובדת כמתרגמת מצרפתית ואנגלית. מעבר לזה אני שקועה בעבודות התנדבותיות – גם בעזרה למחפשי מקלט ופליטים שבאים לישראל מאפריקה".

קשה לגייס כספים בישראל לפעילות שלכם?

"כשאנשים אומרים לי 'עניי עירך קודמים', אני אומרת 'העולם הוא העיר שלכם'. לא יכול להיות שמה שקורה באפריקה לא ישפיע על החיים בישראל".

מה אתם מתכננים לעשות במהלך הקיץ בקניה?

"אנחנו מוציאים שתי קבוצות של מתנדבים, רובם סטודנטים ישראלים לרפואה, חלקם עובדים עם בעלי שהוא רופא להקים מרפאה לילדים בכפר יתומים. הקמנו את הכפר הזה בשנה שעברה, ויש בו המישה בתי יתומים ובית ספר תיכון. יש שם צהבת ומלריה ומחלות קשות, ואין להם בכלל שירותי רפואה. זה דרוש להם ברחבי פות לכן התגייסנו לחזור לשם".

גיל: 28

מגורים: תל-אביב

מצב משפחתי: נשואה

לוקחת לאי בודד: "לא הייתי נוסעת. אני מעדיפה מקומות שבהם יש בני אדם שאני יכולה להועיל להם"